

הדרת תורה – פרשת תזריע

א. ויקרא יב, ב. "אשה כי תזריע וילדה זכר".

ואמרו חז"ל, "אשה מזרעת תחילה, יולדת זכר, שנאמר, 'אשה כי תזריע וילדה זכר'" (נדה דף לא).
והרי עומק הדבר כך:

- "כי תזריע" במלוי: כף יוד (כי = 120) / תיו זין ריש יוד עין (תזריע = 1143) = סה"כ 1263, ועה"כ (1264).
- וכאשר מתרחב ומתבסס ויוצא ולד מושלם, הרי מלוי דמלוי של מילת זָכָר הוא: זין יוד נוו / כף פא / ריש יוד שין = חשבונו (1264)

ב. ויקרא יב, ב. "אשה כי תזריע וילדה זכר".

ע"פ פסוק זה אמרו חז"ל: "אשה מזרעת תחילה, יולדת זכר. איש מזריע תחילה, יולדת נקבה" (נדה לא).
ולכן אף ייעצו (במסכת נדה ע:): "מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים? ישא אשה ההוגנת לו ויקדש עצמו בשעת תשמיש... [ומפרש להלן הסגולה] "שכר פרי הבטן", בשכר שמשחין עצמן בבטן כדי שתזריע אשתו תחילה נותן לו הקב"ה שכר פרי הבטן". ושם חז"ל הקשו "הרבה עשו כן ולא הועילו. אלא יבקש רחמים ממי שהבנים שלו שנאמר "הנה נחלת ה' בנים". מאי קמ"ל? דהא בלא הא, לא סגי".

ר' עזרא מצא הנ"ל נרמז במקרא בגימטריא של התיבות והטעמים, כדלהלן:

- אשה (306) כי (30) תזריע (687) חשבונו ביחד = 1,023. ונמשיך ונוסיף:
 - [טעמי המקרא במילים אלו: פשטא (390), / מנח כרבלתא (751). וצריכים לבאר מלה זאת. היא שם עתיק לנגינה במקרא, עיין מלון ב"י, ערך "כרבול" / זקף (187) קטן (159) = 1,487. נחבר: 1487 + 1023 = 2,510.
 - "נחלת ה' (488) ה' (26) בנים (102) שכר (520) פרי (290) הבטן" (66) / [ועוד] "שמשחין (705) עצמן (250) בבטן" (63) = בסה"כ 2,510.
- וזה פלא פלאים, ללמדך "הא בלא הא לא סגי", וכדברי חז"ל (בנדה עא).

ג. ויקרא יב, ב-ג. "אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים... וביום השמיני ימול בשר ערלתו".
אמרו חז"ל (שבת קלה) – "כל שאמו טמאה לידה, נימול לשמונה. וכל שאין אמו טמאה לידה אין נימול לשמונה". ומפרש שם רש"י: "כגון יוצא דופן ונכרית שילדה ולמחר נתגיירה"

- פרט (289) ליוצא (137) דפן (413) ולנכריה (321) [ש] ילדה (49) ואחר (215) התגירה (623) = בסה"כ 1768.
- "ו] ביום (58) השמיני (415) ימול (86) בשר (502) ערלתו" (706) = בסה"כ 1767.

ד. "ביום (58) שמיני (415) ימול (86)" – בסה"כ 559.
"פרט (289) ליוצא (137) דפן (134)" – בסה"כ 560.